MAKALE

Bir Markanın Hikayesi

AKTEN DOĞAL ÜRÜNLER

Özen AKTEN

Uzun boylu, masmavi gözlü, şimşek bakışlı dedem Niğde'nin Elmalı kasabasından savaş sırasında asker olarak buralara gelmiş. Buradan da 1. Dünya Savaşı sırasında kutsal toprakları korumaya giden tümenin içinde Yemen'e gitmiş. İngilizlere esir düşüp on yıl esir kampında kalmış ve kurtularak yurda dönen az sayıda esirler arasında. Ben çok küçüktüm hatırlamıyorum ancak ablalarım ve abilerim dedemin çok iyi ingilizce konuştuğunu söylerler.

Mavi gözlü bir devdi
Minnacık bir kadını sevdi.
Nazım Hikmet

Nenem minnacık ama tarlada on insan gücünde çalışkan.

Babam 1914 yılında Balkan Savaşı sırasında 3 yaşındayken babası ve annesi ile birlikte Selanik'teki evlerinden oldukları gibi çıkıp -Nasıl olsa kısa zaman sonra tekrar döneceğiz diyerek- vapurlarla Anadolu'ya gönderilenler arasında Kuşadası'na kadar gelmişler. Baba-dedem Hacı Ruşen de aynı anne-dedem Hacı Murat gibi buradan Yemen'e giden birlik içinde. Maalesef baba-dedem şehit olmuş. Babam, babasını hiç hatırlamazdı.

Niğdeli dedem esarettten kurtulup döndükten sonra nenemle evlenip tek çocukları annnem doğuyor.
Üç yaşında babasız kalan babam ve annesi yabancı yerlerde çok zorluklar çekerek Kuşadası'nda yaşamaya başlarlar ve artık Selanik onlar için hasret olur.

Aynı cephede savaşıp birbirini tanımayan, biri şehit biri gazi olan bu iki kahramanın tek evlatları evlenir.

Babam çalışkanlığı, dürüstlüğü şiar edinmiş beş vakit namazını eda edecek kadar müslüman, elli yıl önce evimizdeki tek lambanın altında Atatürk'ün Nutuk kitabını okuyacak kadar Atatürkçü, çağdaş bir insan.

O zamanlar ufacık bir kasaba olan Kuşadası'nda geçim kaynağı ya zeytincilik ya da İtalyan'lardan kalma debbağcılık. Babam usta bir debbağ idi. Ancak kader burada da tokatını vurmakta gecikmez ve tam makineleşmeye ve işleri büyütmeye başlamış iken alınteri ile kurdukları imalathane Kuşadası'na yat limanı olacağı gerekçesi ile istimlak edilir ve babam gibi bir çok aileyi perişan eder. Tek tesellimiz o zorlukları büyüklerin küçüklere destek olması ile aşarak tahsil hayatlarımızı tamamlayıp hepimiz iş sahibi olmamız.

Dedemle nenem tarlalarını o zamanki yokluk şartlarında elleri ile işleyerek zeytinlik haline getirirler. Önce dedem daha sonra nenem hakkın rahmetine kavuşur.

Yıllar sonra Gazi Üniversitesi Heykel Bölümünü bitiren kardeşim öğretmenlik yapamayacağını söyleyip tarlanın başına geçer. Zaman ilerler ve önce babamı sonra annemi; annemin vefatından bir ay gibi süre sonra elli yaşında abimin kaybı ile ilk acıları yaşamaya başlarız.

GÜZEL SANATLARDAN ZEYTİNCİLİĞE

Sanatçı kardeşim bir sanat eserini işler gibi işler zeytin ağaçlarını. Zaten güzel sanatlarda okurken yaptığı bir heykel o zamanki önemli sanat merkezlerinde sergilenir. Hiç durmaz güzel ürünü elde etmek için çok çalışır, zeytin enstütüsüne gider, Ege ve Marmara'da zeytinlikleri gezer, bilgiler alır, uygular, çalışır ama çok çalışır ve en sonunda "İşte aradığım tat ve kalite" diyerek kadehe koyduğu zeytinyağını keyifle içip bize de anlatarak ikram eder.

Bu mutluluğu yaşadığımız günlerden bir hafta sonra zeytin ağacının altında kalp krizi geçirir.

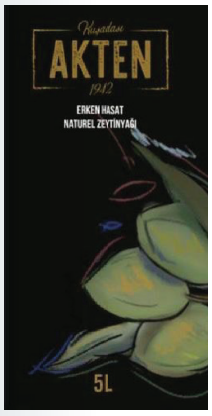
Ablamın 'Atatürk yüzlü kardeşim' dediği mavi gözlü melek kardeşimi aynı yüce Atam gibi 56 yaşında 9 Kasım günü kaybettik ve 10 Kasım günü defnettik.

Onu Bedri Rahmi Eyüboğlu'nun şiiri ile anıyorum hep:

"Ne bir haram yedin,ne cana kıydın
Ekmek kadar temiz ,su gibi aydın.
Aydınlıklar içinde uyu kardeşim."

Kaderin önüne geçilmiyor. Acımız içimizde, bıraktığı yoldan devam etmek düşüncesi ile 35 yıllık kurumsal hayatıma nokta koyarak tarlanın sorumluluğunu üzerime aldım.

Tarlamızda kardeşimin yaptığı çok güzel bir taş evimiz vardı. Orada toplanır, yemekler yer; sohbetler ederdik. Kardeşim, yaptıklarını anlatırdı. Ondan duyduklarım ve elbette kadim bilgiler ile sorumluluğunu aldığım zeytinliği yine kardeşime yakışır biçimde devam ettirme gayreti ile işe koyuldum. Her geçen yıl bir öncekinden daha kaliteli hasat etmeye başlıyoruz ki bu arada ressam ablam rahatsızlanıyor ve maalesef rahatsızlığı son aşamaya gelmiş tedaviye başlanıyor. Yine acı günler başlıyor.

MARKA TESCİLİ VE LOGOSU

Ablam, güzel sanatlar resim bölümünü birincilikle bitirmiş olaganüstü bir yetenektir. Tedavisi sırasında yeğenim Emre, teyzesine "AKTEN" marka logosu için zeytin resmi çizmesini istiyor ve bu arada benim de bir an önce marka tescili almam konusunda ısrarcı oluyor (Emre büyük bir şirketin CEO'su, küçük kardeşim Doğan üç yabancı dil konuşan, Dil Tarih Coğrafya mezunu entellektüel birikimi olan biri ve sık sık ar-ge yaparız kendileri ile).

Ablam güzel sanatlara birincilikle girmiş çok değerli bir ressam idi. Ve marka tescilimiz olur olmaz Emre, ablamdan aldığı özgün zeytin resmi ile profesyonal ekibe tenekelerin üzerı için çalışmalar yaptırıyor ve nihayet bizim "AKTEN DOĞAL ÜRÜNLER" tescilli markamız, ambalajlar üzerında yerini alıyor ve ablam da görüyor.

Emre, teyzesinin de bu mutluluğu yaşaması için hızla hareket etmiş meğerse. Ve maalesef kardeşimin ölüm yıldönümü gibi yine özel bir günde 14 Şubat günü ablamı kaybediyoruz. İllaki devr-i daim olacak. Zira yaptığı eserler ile yaşayacak.

DÖRT YILIN ARDINDAN

Emekli olup zeytinliğin başına geceli dört yıl geçti. Her gün yeni şeyler öğreniyorum. Prensip olarak -kurumsal hayatta da- "Ya yaptığın işi sev ya da sevdiğin işi yap." olduğu için aynı kurumsalda olduğu gibi büyük bir sorumluluk ve ciddiyetle ve ileriye dönük hedeflerle çalışıyorum.

Her geçen yıl bir öncekinden daha kaliteli ürün almaya çabalıyorum . Bunun için hasattan sonra tarlanın bakımı, organik gübre, budama, tuzak vs neredeyse aylarca süren bir çabalama içinde buluyorum kendimi.

Zeytinliğimizi bize bırakan atalarımı anmak için son iki yıldır hasatımızı onların ismine ithaf ederek yapıyorum. İki yıl önceki hasatımızın ismi dedem HACI MURAT hasadı idi. Geçen yılki hasatımızın adı KÜBRA NENEM hasadı. Önümüzdeki yıl annem MELAHAT HANIM hasadı ve sonraki yıl da melek kardeşim ZEYTİNİN EFENDİSİ MEMEDİM hasadı olacak.

PROFESYONEL DESTEK

Zeytin ve zeytincilikle alakalı merakım ve araştırmalarım sonucu Zeytinyağı Akademisi'ni keşfetmem bende büyük bir motivasyon oldu. Değerli hocalarımdan ve özellikle Abidin Tatlı hocamdan çok destek alıyorum.

Şimdi en büyük hayalim ZEYTİNİN EFENDİSİ MEMEDİM adına en kaliteli yağı üretip ödül almak. Bunun için çok çalışıyorum ve çalışmaya devam edeceğim.

1980'lere kadar ağırlıklı geçim kaynağı tarım olan Kuşadası'nın tarihi eserlere yakınlığı ve limanının olması nedeniyle turizme açılınca hızla tarımdan uzaklaşılıyor. Zaten meşakkatli olan tarım, gelir getirmeyince tarım alanları imara açılıp oteller ve yazlıklar yapılıyor. Bunlar yapıldıkça göç alıyor, göç aldıkça barınma ihtiyacından konutlar yapılıyor. Derken neredeyse tarımdan tamamen uzaklaşılıyor. Oysa öyle verimli topraklara sahip ki…

Heradot'un "En güzel gökyüzü altında, en verimli topraklar üzerinde" dediği tarihi İyonya Bölgesi.

YÜKSEK KALİTE

Bölgemizin ana karakter ağacı, memecik türüdür. Kardeşimin yolundan giderek yaptığım geçen yılın hasadında 0.4 asit, 467 polifenol değerli ürün elde ettik. Misyonum Ata mirası bu topraklara sahip olup, bizden sonraki nesillere yine zeytinlik olarak devretmekle birlikte; vizyonum bölgemizde zeytin ve zeytinyağının hakettiği önemi alması, betonlaşmadan kurtulmasıdır.

Sevgi ve saygılarımla… ■